

лицето на една дълбока социална трансформация. Какви ще бъдат послѣдицитѣ отъ това систематично обезкрѣвяване на страната — никой не се замисля. *Постоянно увеличаващото се число на освобождаванитѣ отъ военната служба е единъ отъ изрѣвитѣ обезпокоителни признаци*". (к. н.)

„Несъмнено, емигрантитѣ прашатъ въ домоветѣ много пари, но, ако въ сѣщото врѣме поколението де-генерира—паритѣ ще бъдатъ една съвсѣмъ постала компенсация. (Трѣбва да забѣлѣжа, че азъ говоря за емиграцията въ Съединенитѣ Щати, която е перманентна и главно отъ Южна Италия“).

„Единъ фактъ, върху който трѣбва да се обърне по-вече внимание е, че болшинството отъ емигрирующитѣ сѣ земледѣлци — население главно селско — защото гражданитѣ рѣдко емигриратъ. Думата е значи за въпросъ прѣдимно аграренъ“.

„Римлянитѣ обработваха земитѣ си чрѣзъ робитѣ, а аграрния въпросъ у тѣхъ не рѣдко е турялъ въ опасностъ сѣществуването, както на републиката, тѣй и на империята. Нашитѣ срѣдновековни градове, тѣй богати, цвѣтущи и културни, бѣха нѣщо като оазиси на свободата, бидейки срѣдъ море отъ селско население—изключено отъ политическия животъ. Краятъ имъ не можеше да бъде освѣнъ въ тиранията: тѣ не знаяха да защитаватъ отечеството си отъ чуждо нахълтване. Швейцарскитѣ кантони не правѣха разлика между граждани и селени. Нѣкои отъ тѣхъ дори се състояха само отъ селени и бѣха между редоветѣ на първитѣ за потикъ къмъ свобода и независимостъ“.

„Всѣкой забѣлѣзва разликата между едно такова общество и нашето, въ което работницитѣ на земята, които между насъ сѣ голѣмото мнозинство, се чувствуватъ чужди на народния животъ, сѣ вѣнъ отъ него и по нѣкога, дори, негови неприятели. Лесно е, прочее,